
Milejowice, st. 19, gm. Żórawina, woj. dolnośląskie, AZP 83-29/141

Informator Archeologiczny : badania 33, 49-50

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Kraków-Kurdwanów, st. 11, gm. Kraków-Podgórze, woj. małopolskie, AZP 103-56/53 – patrz: paleolit

Kraków-Kurdwanów, st. 12, gm. Kraków-Podgórze, woj. małopolskie, AZP 104-56/9 – patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu

KURPIEWSKIE-MIEŻEJEWO, st. 1, gm. Lelis, woj. mazowieckie, AZP 37-72/29

- cmentarzysko ciałopalne, jamowe kultury trzcinieckiej (wczesna epoka brązu)

Stacjonarne badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od 2 do 31 sierpnia przez Ewę Kawalek (autorka sprawozdania, Muzeum Kultury Kurpiowskiej w Ostrołęce). Finansowane przez Muzeum Kultury Kurpiowskiej w Ostrołęce. Przebadano powierzchnię 2 arów.

Stanowisko o 124-arowej powierzchni zalegania materiału zabytkowego obejmuje kulminację tarasowego, piaszczystego wyniesienia starorzecza Narwi, w jej dolinie. W badanych wykopach (I i II) natrafiono na warstwę kulturową o zmiennej miąższości, w zależności od umiejscowienia względem kulminacji wzniesienia 10-50 cm, w postaci ciemnoszarobrazowawej ziemi przemieszanej z popiołem, drobnymi węglami drzew i drobkami przepalonych kości.

W warstwie tej, w wykopie I, zlokalizowano obiekty kulturowe i kultowe w postaci domu „po-grzebowego” o konstrukcji słupowej z zadaszeniem w centralnej części z belek drewnianych i przy-mocowanych do nich od spodu „desek”, z jamami posłupowymi wewnątrz obiektu (może mary), z bardzo licznymi fragmentami ceramiki i wyrobami krzemiennymi we wnętrzu i na obrzeżu, ze śla-dem ochry wewnątrz i kamieniem ze śladem bryzowej patyny. W tej warstwie znajdowały się jamki o wypełnieniu w postaci ciemnoszarej ziemi, czasami z wyraźnym popiołem i węglami drzewnymi – na południe i południowy zachód od w/w obiektu. Na północ i północny zachód od niego i jedno-cześnie od występowania warstwy kulturowej natrafiono na groby jamowe z wypełniskiem w postaci smolistej, czarnej ziemi z węgielkami drzewnymi i drobnymi, przepalonymi kośćmi. Na powierzchni wykopu rozrzucone były fragmenty ceramiki, z intencjonalnie potłuczonych naczyń, i wyroby krze-mienne, których znaczna większość zalegała w południowo-wschodniej, południowej i południo-wo-zachodniej części wykopu. O ile materiał ceramiczny w pełni reprezentuje kulturę trzciniecką, tak wśród narzędzi krzemiennych zdecydowanie przeważają narzędzia o funkcjach mezolitycznych, wyrabiane na półsurowcu wiórowym, formowane drobnym, przykrawędnym retuszem półstromym. Jednakże stanowisko, jak do tej pory, posiada niezakłóconą stratygrafię i czystość kulturową materia-łu zabytkowego, co pozwala inaczej spojrzeć na obecność w/w narzędzi krzemiennych.

W wykopie II układ warstw jest nieco odmienny niż w wykopie I. Tutaj pod warstwą leśnego humusu zalega warstwa wmywania (której brak w wykopie I), a pod nią dopiero warstwa kulturowa o cechach identycznych jak w wykopie I. Osiągnięto tutaj strop tej warstwy i dalej już prac nie pro-wadzono. Zabezpieczono powierzchnie wykopów słomą i zasypano ziemią.

Materiały są przechowywane w Muzeum Kultury Kurpiowskiej w Ostrołęce.

Wyniki badań opublikowane w „Zeszytach Naukowych Ostrowskiego Towarzystwa Naukowego”.

Badania będą kontynuowane.

MILEJOWICE, st. 19, gm. Żórawina, woj. dolnośląskie, AZP 83-29/141

- cmentarzysko kultury unietyckiej (wczesna epoka brązu)
- osada kultury łużyckiej – okres halsztacki (wczesna epoka żelaza)

Badania prowadził mgr Jarosław Kopiasz pod merytorycznym kierunkiem prof. dr. hab. Bogu-sława Gedigi (Instytut Archeologii i Etnologii PAN, Oddział Wrocław). Prace finansowała Agencja Budowy i Eksploatacji Autostrad.

Stanowisko znajduje się na wysoczyźnie morenowej Równiny Wrocławskiej o średniej wysokości około 133,5 m n.p.m. Ślady osadnictwa w tym miejscu zostały odkryte na początku sierpnia 1999 roku podczas nadzoru archeologicznego pełnionego przez mgr. Edwarda Drużyłowskiego nad robotami ziemnymi realizowanymi w związku z budową autostrady A4. Ratownicze badania wykopaliskowe trwały od 4 do 28 sierpnia 1999 roku.

Wstępna lustracja terenu inwestycji pozwoliła stwierdzić, że badana część stanowiska została w znacznym stopniu zniszczona na początku lat 30. XX wieku podczas budowy autostrady. Do prac wykopaliskowych wyznaczono nieprzeobrażony obszar o powierzchni 26 arów, w obrębie którego odkryto 25 obiektów archeologicznych oraz pozyskano 964 fragmenty ceramiki i jeden grocik krzemienisty.

Najstarszym zadokumentowanym obiektem jest pochówek wieloosobniczy. W grobie odkryto szkielety 3 osób dorosłych i kości głowy dziecka. Osobnicy dorośli pochowani zostali w układzie anatomicznym, na prawym boku, z czaszkami zwróconymi na południe lub północ, twarzoczaszkami przede wszystkim na wschód. Kończyny górne były zgięte w stawach łokciowych; dłonie przeważnie na wysokości piersi lub głowy; kończyny dolne wyprostowane, lekko zgięte w stawie kolanowym lub zgięte pod kątem prostym.

Na jednym z kręgów lędźwiowych szkieletu nr II spoczywał grocik sercowaty strzały wykonany z krzemienia. Ze względu na kształt grocika należy go wiązać z kulturą unietycką, i to raczej z jej późną fazą. Za przynależnością zespołu do tej kultury przemawia także ułożenie zwłok i ich orientacja.

Pozostałe obiekty związane były z funkcjonującą w tym miejscu w okresie halsztackim osadą ludności kultury łużyckiej, na którą składały się: jamy mieszkalne, jamy o funkcji gospodarczej, jamy posłupowe i jamy o funkcji nieokreślonej.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN, Oddział we Wrocławiu, i są w trakcie opracowania.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Archeologicznych Zeszytach Autostradowych Instytutu Archeologii i Etnologii PAN”, Badania na autostradzie A4, cz. II, z. 3, s. 31-65, a także w „Raporcie 96-99”, s. 238-245.

Prace wykopaliskowe na stanowisku będą kontynuowane.

Młodów-Zakęcie, st. 14, gm. Lubaczów, woj. podkarpackie, AZP 100-87/68 – patrz: neolit

Nienadowa, st. 5, gm. Dubiecko, woj. podkarpackie, AZP 108-80/40 – patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu

Nowy Dwór, st. 13, gm. Pelplin, woj. pomorskie, AZP 20-44/113 - patrz: wczesna epoka żelaza

Opatów, st. 1, gm. *loco*, woj. śląskie, AZP 83-46/10 – patrz: środkowa, młodsza i późna epoka brązu

Opoki, st. 47, gm. Aleksandrów Kujawski, woj. kujawsko-pomorskie, AZP 43-43 – patrz: wczesna epoka żelaza

PODŁODÓW, st. 2, gm. Łaszczów, woj. lubelskie, AZP 93-92/3

- cmentarzysko kultury wołyńsko-lubelskiej ceramiki malowanej (neolit)
- osada kultury amfor kulistych (neolit)
- cmentarzysko kultury mierzanowickiej (wczesna epoka brązu)